

Baksana kim boynu bükük ağlayan.

Hakkı hayatındır senin ey müslüman,

Kurtar artık o biçareyi Allah için.

Artık ölüm uykularından uyan.

Bunca zamandır uyudun kanmadın,

Çekmediğin çile kalmadı, uslanmadın.

Çiğnediler yurdunu baştan başa.

Sen yine bir kerre kımıldanmadın.

Ninni değil dinlediğin velvele,

Kükreyerek akmada müstakbele.

Bir ebedi sel ki zamandır adı,

Haydi katıl sen de o coşkun sele.

Karşı durulmaz cereyan sine-çak...

Varsa duranlar olur elbet helak.

Dalgaların anmadan seyrini,

Göz göre girdâba nedir inhimak?

Dehşeti maziyi getir yadına;

Kimse yetişmez yarın imdadına.

Merhametin yok diyelim nefsine;

Merhamet etmez misin evladına?

Ben onu dünyaya getirdim diye

Kalkışacaksın demek öldürmeye!

Sevk ediyormuş meğer insanları,

Hakkı-ı übüvvet de bu caniliğe!

Doğru mudur ye's ile olmak tebah?

Yok mu gelip gayrete bir intibah?

Beklediğin subh-i kıyamet midir?

Gün batıyor sen arıyorsun tebah.!

Gözleri maziye bakan milletin,

Ömrü temadisi olur nakbetin.

Karşına müstakbeli dikmiş Hüdâ,

Görmeye lakin daha yok niyyetin.

Ey koca şark! Ey ebedi meskenet!

Sen de kımıldanmaya bir niyet et.

Korkuyorum, Garbın elinden yarın,

Kalmayacak çekmediğin mel'anet.

Hakk-ı hayatın daha çiğnenmeden,

Kan dökerek almalısın merd isen.

Çünkü bugün ortada hak sahibi,

Bir kişidir: 'Hakkımı vermem' diyen.

Mehmet Akif ERSOY